

Ved Vedtægt kan de i denne Paragraf fastsatte Mindstemaal forhøjes, men ikke nedsættes, og de i Paragraffen fastsatte Fredningstider udvides, men ikke forskydes eller afkortes.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan efter indhentet Erklæring fra Dansk Fiskeriforening, hvor Forholdene efter hans Skøn gør det fornødent, nedsætte de ovennævnte Mindstemaal for Pighvarre, Skrubbe og Aal, for Aalens Vedkommende dog ikke under 295 Millimeter Totallængde, samt i Tilfælde af Nedsættelse af Mindstemaalene foreskrive særlige Bestemmelser for Fiskens Opbevaring, Forsendelse, Forhandling m. m.

§ 16.

For *Hummer* fastsættes et Mindstemaal af 185 Millimeter, regnet fra Spidsen af Pandehornet til Svømmeviftens Rod. Ved Vedtægt kan dette Mindstemaal forhøjes, men ikke nedsættes.

§ 17.

Regeringen bemyndiges til med andre Lande at afslutte Overenskomster om Fastsættelse af fælles Fredningsbestemmelser for Fisk, Hummer m. m., hvorved de i denne Lov fastsatte Mindstemaal og Fredningstider kan ændres. De nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af saadanne Overenskomster træffes ved kongelig Anordning.

§ 18.

Bestemmelserne i denne Lov eller i de for Fiskeriet oprettede Vedtægter skal ikke være til Hinder for de ved Statens Foranstaltning iværksatte eller af Staten godkendte *Undersøgelser paa Fiskeriomraadet*. Ministeren for Søfart og Fiskeri kan, naar det efter hans Skøn af Hensyn til saadanne Undersøgelser gøres fornødent, midlertidig forbyde Fiskeri — helt eller delvis — paa mindre Strækninger af Søterritoriet, for saa vidt særlig Ret til Fiskeri ikke er til Hinder herfor.

§ 19.

Ret til Brug af de Staten tilhørende Bundgarnsstader eller Sildevaaddrætsteder saavel i Limfjorden som andetseds kan ikke fremtidig indrømmes af Regeringen, og de bestaaende opretholdes kun til Forpagtningens Udløb. Denne Bestemmelse kommer ikke til Anvendelse paa de Bundgarnsstader og Sildevaaddrætsteder, der er henlagte til Embeder.

§ 20.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige *Stier eller Veje*, der fører til almindelige *Landingspladser* for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at kræve slige Anlæg, kommer henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Øjemed af 4. Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Biveje af 20. August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 21.

Hvor det formenes Fiskerne at bruge Strandbredden til Ophaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst derom ikke opnaas, kan de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende *Ophalings- og Tørreplads* kan anvises enten paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strand-